

[Anne Grete Holmsgård]

Der er ikke megen tvivl om, at såvel boligministeren som regeringspartierne og de radikale er godt tilfredse og synes, at det er en ret fed fidus, som en eller anden har fundet på for dem. Jeg vil også indrømme, at det ikke er helt uden evner: at lave en besparelse på det almenyttige byggeri, uden at det får direkte huslejekonsekvenser, er selvfølgelig relativt fikst, fordi man godt ved, at det ikke giver nær den samme ballade blandt almindelige lejere. Det er klart, det giver ballade herinde fra oppositionen, og det giver ballade fra Boligselskabernes Landsforening, men det giver ikke den uro blandt lejerne, som det ville gøre, hvis forslaget var blevet gennemført i sin oprindelige form, hvor man ganske enkelt tog en del af grundkapitalen og så fik nogle lejekonsekvenser på over 1.000 kr. for en standardbolig i det almenyttige byggeri.

Men det er klart, at man ikke gør sådan noget som dette, uden at der er nogen, der kommer til at betale for det. De, der kommer til at betale, er selvfølgelig skatteyderne, og det, man gør, er i virkeligheden nøjagtig det samme, som man har gjort med statsobligationsudstedelsen i årevis, hvor man har sagt, at vi finansierer underskuddet på statens finanser ved at udstede statsobligationer. Derved har man fået akkumuleret en rentegæld, som er stigende, og som har været den vigtigste legitimering for, at forskellige regeringer har kunnet komme igennem med kraftige besparelser på de offentlige budgetter, først og fremmest den regering, der sidder i øjeblikket. Hvis man ikke havde finansieret underskuddet på statsfinanserne ved hjælp af udstedelse af statsobligationer, havde underskuddet overhovedet ikke været af den højde, som det er i dag, det havde været langt mindre. Alle, der har set de årlige finansregørelser, ved, hvor lidt der i virkeligheden er udgiftsstigning, og hvor meget der skyldes rentebetaling.

Sagt kort betyder det, at hvor man ellers i faste priser skulle have betalt ca. 220 mill. kr. i grundkapital for 9.000 boliger om året, hvert år, skal man nu betale de samme 220 mill. kr. i faste priser plus renterne af dem, og det er 145 mill. kr. i faste priser. Men vi ved også alle sammen, at der ikke er en mors sjæl i finansministeriet, der sidder og regner i faste priser, når først tallene står der. Man regner selvfølgelig med de tal, der står der,

og derfor kommer det til at se helt anderledes ud. Det bliver en torn i øjet på kommende finansministre, som selvfølgelig vil slå ned her og sige, at man kan tage nogle besparelser fra boligministeriets budget. Jeg tror ikke en døjt på, at boligministeriet vil gå fri i de kommende år, når der skal foretages besparelser. Det vil køre i den samme gænge, som det har kørt i dette år: der skal foretages besparelser i alle ministerier, og så vil man selvfølgelig kaste sig over den akkumulerende udgift, som består i, at man nu laver en model med renter og afdragsbidrag betalt af staten, fremfor at man har en grundkapital, som er betalt én gang for alle.

Det er klart, at vi under ingen omstændigheder vil være med til det. Vi mener, grundkapitalen skal fastholdes, og vi mener det, fordi grundkapitalen er det bidrag, som man i forvejen favoriserer det almenyttige byggeri med ud fra en betragtning om, at det byggeri altid har skullet være beregnet sådan, at de lavestlønnede kunne komme ind i det. Det har ikke engang de borgerlige partier turdet nægte. Jeg kan da huske, at en vis hr. Arne Bjerregaard fra kristeligt folkeparti for et par år siden heroppefra stillede et ændringsforslag om, at grundkapitalen skulle være højere, end den er i dag. Det er ikke mere end 2 år siden, og hr. Arne Bjerregaard kan udmærket huske det. Det kan hans forligspartier ikke, men jeg kan huske det. Nu er han med til at underminere grundkapitalen. Jeg ved ikke rigtig, hvordan det kommer til at fungere inde i hr. Arne Bjerregaards hoved, men han kunne i hvert tilfælde forklare, hvad den vigtige baggrund for det er, heroppefra bagefter. Men jeg giver ikke en døjt for at få et almindeligt besparelsesargument stukket i hovedet, for hr. Arne Bjerregaard har også villet være villig til at stikke 2,3 mia. kr. ud i en falsk, bedragerisk skattecheck til alle herhjemme. Så hvis det er den slags lemfældige argumenter, hr. Arne Bjerregaard vil komme med, hænger det ikke sammen.

Vi vil stemme imod alle de ændringsforslag, der er stillet af regeringen, og det vil vi gøre, fordi vi ikke vil medvirke til at få det lusede kompromis igennem, som regeringen har aftalt med de radikale, men hvor den har glemt at tage fremskridtspartiet i ed, inden den stillede sig op og sagde, at nu går det hele glat. Det er klart ud fra, hvad frem-